

NINA BIZJAK - IZJEMNA DIJAKINJA iz 3. b

V letu 2011 je bila kot pesnica izbrana med najboljših šest na treh slovenskih natečajih, prejela je prvo literarno nagrado na temo protimikrobna odpornost na tekmovanju zdravstvenih šol Slovenije, kot igralka in pevka je sodelovala na šolskih prireditvah, v okviru pouka pri slovenščini pripravila kot La Toya odličen intervju z ..., odigrala več vlog v različnih narečjih, po vzorcu Prešernovega Povodnega moža napisala balado Odrski mož o Klemnu Slakonji; zdaj jo čaka glavna vloga v gledališki predstavi SPUNK Gimnazije Slovenj Gradec (naslov)

SAMOPREDSTAVITEV

Rodila sem se 4. julija v slovenskem Gradcu, mestu svojega zdajšnjega izobraževanja. Po mnenju več dvonogačev kažem več 12 mesecev, kot sem jih v resnici preživela, na kar sem ponosna (včasih pride zelo prav). Zaenkrat še pripadam zdravstveni šoli, za naprej pa še nisem odločena. Eno od dejstev je, da bom živela v Ljubljani, študirala pa bom nekajdušidišečega.

Nekje do srede osnovne šole mi je spise še pomagala pisati mama, dokler mi ni kapnilo, da imam tudi sama nekaj k filozofiji nagnjenih celic. Tako so se te razmnoževale v rime, ki so mi zdaj že prepredvidljive. Zato v sedajšnjosti raje napišem kakšno levo, zgornjo, dve po strani in še kakšno neslovarsko za dodatek. Zmešanino tega pošljem na natečaje, ki švignejo mimo. Rada dregnem v tabuje.

Magnetizirajo me medsebojni odnosi, ali bolje, njihova problematika. Nad vse to rada posujem par ščepcev erotike. Najbrž se po prebranem ni čuditi, da so mi pesmi Möderndorferja ene najslajših slovenskih. Zanimiv mi je tudi Charles Bukowski, ki sem ga odkrila, ko so moji prsti naključno ukradli nekaj knjig iz nje veličanstva – knjižnice. V kateri bi se, mimoomenjujoč, zlahka pasla ves bitjeobsto.

Razlogov, čemu pisati, imam več morebitnih; uravnotežujem navadnost z drugačnostjo, nimam fanta (čeprav se tudi v kontrastu lahko nabere materiala), se izživljam, predvsem pa zato, ker mi Paše. In dokler mi bo, bom gonila svojo naprej.

NININI NATEČAJI V LETU 2011

PODARJAMO VAM PESEM

PESNIŠKI TURNIR 2011 (Celje, 1. aprila 2011; polfinalni izbor; Založba Pivec)

Pesniški turnir je nagradno tekmovanje za najboljšo izvirno slovensko neobjavljeno pesem v tekočem letu. Nina se je s pesmijo Krožim po facebooku uvrstila med šest finalistov tega turnirja.

Krožim po facebooku.

Vsi so v zvezi.

Na mojem profilu nobenih sprememb.

Na jok mi gre.

Pač začnem se cmeriti.

Še dobro, da sem sama,

da se pred drugimi lahko pretvarjam,

da »uživam samsko življenje.«

In še dobro, da sem

sama,

da imam čas poslušati probleme folka

in iskati rešitve

in igrati tolažnico

in se iti psihologinjo.

Pogledam na facebook.

Vsi so v zvezi.

Če ne v zvezi pa

v zapletenem razmerju.

Morala ne pomaga.

Svet je v kurcu.

Ne,

jaz sem v kurcu.

NAJBOLJŠI SREDNJEŠOLSKI PESNIKI (Nina izbrana med 5 najboljših izmed 21)

ŽUPANČIČEVA FRULICA – 21. SREČANJE MLADIH PESNIKOV IN DEKLAMATORJEV, VINICA, 10. JUNIJ 2011

tvoj obraz bo ostal nekje

za mano

kot premali rokavčki

lepi že davno ne več uporabljeni

ime bo letnica

ki se je še spominjaš

zaznamovana a odrinjena

dogodki

otroške knjige ki so bile

včasih poslušane

ljubezen radio v katerega vstavim

nov CD

Začne se z

»nerodno mi je«

zavita v odejo in pokrčena v zunanosti

oprijemam se gležnjev in skušam skrivati sram

nastajajoč vzroka tebe

v oči te gledam

rahlo flirtanje me zrajca

popopolniš trenutek s: »če me boš tako

gledala te bom naskočil« saj ni treba prehitim te

ko zaledenela obstajam na tvojem

obrazu in niže

ker ti je vstal že itak

takoj ko si me pogledal

zakaj si mi zažgal hotenost

RECENZIJA STROKOVNE KOMISIJE (Janko Lozar, dr. filozofije in univ. dipl. prevajalec, Igor Divjak, mag. ameriških študij, literarni kritik, prevajalec, in Tone Škrjanec, univ. dipl. sociolog, pesnik in prevajalec)

Nina Bizjak se je izvirno lotila najtežje teme poezije, saj sta ljubezen in erotika od nekdaj, enako kot lepota, prvi pesniški temi. Pesem Tvoj obraz bo ostal nekje jasno upodablja končevanje ljubezni, tako da se ljubezen ravno skozi svoje odhajanje posredno pokaže v vsej svoji krhkosti in moči. Pesem Začne se z predstavlja natančno in igrivo branje erotičnosti, ki s svojo neposrednostjo zavezujoče sublimira, in to ni najlažja naloga, grobo neposrednost pornografije.

FESTIVAL MLADE LITERATURE URŠKA 2011

Nina je bila na natečaju revije Mentor izmed 80 sodelujočih izbrana med šest najboljših.

Novorojeni

Kopalnica je vir novorojenih,

ki se mi potikajo po kotih

glave.

Ko stopim iz nje že vsa

sveža in dišeča,

pa umrejo.

Spomnim se jih,

le bežno,

vem, da so imeli

vsi skupno si bistvo;

da si prasec.

*

Opazujem te neznane

na svetu so slabosti
poglejte tega mačka
grize oguljeno gumijasto igračko
ker se poskuša prikupiti ljudem
da bi mu dali hrano
šel je mož z raztrganim ovratnikom
do njega mu vrgel trdo skorjo
babica mu je v klobuk stisnila
par centov
nek možak
ji je pobral vrečko pravkar
napolnjeno iz poceni trgovine
mladenka se mu je sočutno
nasmejala ko ga je žena s torbico
lopnila po glavi

jaz sem sedela čisto ven iz kadra
za drevesom
in opazovala te neznance

na svetu so slabosti
poglejte mene
sedim čisto ven iz kadra
za debelinkom
in opazujem te neznane

*

čez noč

ni več moje

zadnje na tvojih nogah

čez dan

zgine moja širina

od tvojih rok

v trenutku

izhlapi igrivost noska

z noskom

pogrešam najinost mami

Pika na gladkem

stegnu

mi odpenjaš gumb

spuščaš vlak po

tirnici

in ustnice

ubogaš o

ukazu golote

Pika na golem

stegnu

ko jo z
jezikom prečkaš
pri kolenu
še vedno
gledaš

Pika na opazovanem
stegnu
že preden si bil
sploh zdaj ko
si
je kot
najin
prstan

En bolan človek

en bolan človek
saj mislim da je
ker je na pogled že malo starčkast in
kašlja in kiha in
če se mu približaš dobiš
vtis da nekje leži pokvarjena hrana
to vem ker se vsak dan pelje
z istim avtobusom mislim
da v bolnico in
vedno nosi zelen nahrbtnik tak
štirikotne oblike ki sodi nekje

med šolsko torbo in potovalko kategorijo in

utrujene oči čeprav hoče to

prekriti in

kadi

si verjetno nikoli ne bi mislil da

bo nekdo napisal pesem

o njem

*

To ni hribček

Vodna postelja je

ki mi jo pustiš

samo meni

v obdelavo ure

in ure

čeprav jo v sekundi dveh

prehodim

do najgloblje

globoke jame

Vetrnica je vodna

postelja piham

vanjo in se vrti

v smeri mojega

željnega kazalčka

Lepo je mižati zgubljeni

ravnotežje na tvoji

netrudi

tvoji

nemehki

tvoji

moji

vodni postelji

Sproščujoče je

v prostoru z modro belimi ploščicami

čisto belino z

neomejeno količino zaprte vode

potiskati iz sebe

vonjajoče zlate kupčke

v omejeno količino odprte vode

Sproščujoče je

iz sebe izbiti

besedne

kakce

Nor si!

Daješ me spat

in me grabiš za rit

Stiskaš me

stiskaš pritiskaš

name

trdost

iz šepetajočega vzdihovanja

se preliješ v kričanje

in me gneteš

kot testo

jahaš

v vse položaje

me daješ ker sem

mehka

pod tvojim jezikom

oblizuješ

oblizuješ

ližeš kot

zgonjen pes

porivaš

Nor si!

Zbudiš me

in me grabiš za rit

*

spet sem tu

moj rojnik

ki se pri tebi

rojevam

vedno znova znova

spet

obiskovala bi te

rojstvo

ki me rojevaš

vsakič ko sem pri tebi

umirala bi

tukaj pri tebi

ko me vsakič obnavljaš

od tebe sem

rojena

Kaj si misliš

pridnež o meni

pridnici?

znanec

profesor

tujec

antipatičnež

o mojem telesu ritki bokih

si me predstavljaš

v hlačkah?

rdeče tangice vržem stran z zobmi rum

kroglice zgrešijo jezik zadanejo dekolte

globok

si ga predstavljaš?

pridnico s prsti v sebi ližem

se v kopalnici pod tušem

pohotno

si me predstavljaš?

saj je vsak poreden

pod svojo nedolžnostjo

nam roka uide

*

všeč sem si ko jočem

mogoče zato ker zaradi

tebe

*

šele konec pesmi pove vso pesem

spustiš školjko in me odplakne

voda spere okus po meni ne mene

moliš ne pomaga bog ne posluša

uspavala primejo stare tebe ne

zasajena sem v tebi srček

trpi kot sem jaz ko si žvižgal mojim solzam

šele konec pesmi pove vso pesem

Najlepša so jutra

Najlepša so jutra

ki me zbudijo sama od sebe

brez budilke

deset do šestih

in vse je tako mirno tiho

Najlepša so jutra

z ravno toliko teme da rabim

svetilko

ko želim prebrati pesem

Najlepša so jutra

taka ti vtisnejo samskost

v razum

v um

in takrat je najlepši

dan tedna

dan dneva

trenutek v uri

Najlepša so jutra

ker me božajo

OCENA PESMI (selektorica URŠKE 2011 pesnica Vide Mokrin-Pauer)

Pesmi Nine Bizjak so me takoj pritegnile. Iz njih namreč vejejo mladost, svoboda, svežina, saj ta poezija ni vpeta v družbena razmerja, ampak je odprta do sebe-drugega-sveta tako, da so vse tri entitete nenehno sprežemajoča se celota. Ker svet ni hierariziran, da bi bilo kaj ali kdo pomembnejši od drugega, je motiv lahko kar koli in kdor koli. Ta otroška radovednost, ki je seveda usmerjena predvsem vase, v lastne občutke, telo, čustva in ji ni mar za inteligenco, znanje, mnenja drugih, je izvirna in radikalna, ni obremenjena s projekcijami in s preteklostjo in s prihodnostjo, ampak jasno, živo, mladostno

raziskuje stvarstvo v zdaj-tu, skozi sebe. Pesnica se zaveda, da svet ne obstaja nekje zunaj in jo določa, ampak da sproti nastaja v odnosu do sebe, ljudi, stvari. Čeprav so v pesmih opisane – lahko bi jim rekli – malenkosti, drobni dogodki, iz njih sije neke vrste čudenje nad stvarstvom, hvaležnost za obstoj, odnose, želje, stvari, poželenje, ljubezen, seks, in tudi za žalost, zamero, jezo, maščevanje, za vsa čustva. Zdi se mi, da te zelo ženske oziroma dekliške pesmi lahko večina bralcev, ki so navajeni oziroma naučeni, da cenijo resnost in/ali bolečinskost, kritiko, cinizem, esteticizem ali hladnost opazovanja sveta ali brezkončne variacije upesnjevanja lastne (samo)pomembnosti s (samo)pomebnimi drugimi – spregleda, ker na prvi pogled ne opažajo in ne sporočajo ničesar pomembnega, a jaz cenim njihovo »filozofijo«, ki me je spomnila na modrost Deepaka Chopre: »Bistvo življenja je vse.« Ker ne gre za boje, ampak za predajanje in pričevanje sebe, za igrivost, povezano s spoštljivostjo, so ljubezen, erotika in seks spontani, strastni, brezsrarni, raziskujoči in polni dinamike. Vse to se seveda zrcali tudi v pesničinem odnosu do svojega telesa in telesa drugega, tudi do predmetov; vse je nekakšne čudež, privlačnost, praznik čutov in čutnosti. Ker je pesnica taka, večinoma dobiva tudi take moške. Kombinacija otroškega pogleda in seksualne bujnosti in burnosti mlade radožive ženske stori, da se v nas pogum zbudi. Spontanost zrcali tudi jezik s pogovornimi besedami in nepredvidljiv ritem, ki pa lepo sledi hitrihitri hitrosti dogajanja. Večino teh pesmi se da, ker je v njih čustvena jasnost, moč in gibkost, zelo lepo brati naglas, kar povlečejo nas v dogajanje, v užitek. Tiste, ki so nagovorne, pa sploh. Le redko se mi zdi smiselno opuščanje ločil, a pri teh pesmih se mi zdi to, da ni pik in vejic, klicaji pa so, in da velike začetnice po mestu, kjer naj bi bila pika, tudi so – nenavadna ideja oziroma poudarek in ju pozdravljam. Pesmi, ki jih nisem izbrala za objavo, so premalo razumljive oziroma določene ali glede odnosov ali dogajalnega prostora ali pa govorijo o ljudeh,

dogodkih od daleč, opazovalno in izjavljajo že znano resnico. Zanimivost, presenetljivost teh pesmi izhaja iz osebnega, svojevrstnega odnosa samoraziskovanja čustev in čutov in duha, ne iz kakega umovanja, modrovanja. Svetovala bi še, da imajo vse pesmi naslove, da se pesmim, ki so tako drobne, s tem da »dramatičnost«, nekatere, ki imajo naslove, pa bi lahko imele bolj udarne, privlačne, nenavadne. Sicer pa ohranjati in negovati svoje posebnosti, predrznosti in spontanosti, saj s tem dogajaš nov svet.

NININ NAGRAJENI SPIS NA TEKMOVANJU SREDNJIH ZDRAVSTVENIH ŠOL SLOVENIJE 2011 (Slovenj Gradec, 7. aprila 2011; komisija v sestavi Mateja šiško, dipl. mmed. Sestra, Andrej Makuc, prof., Karla Zajc Berzelak, prof.,)

Pretiravalka

Vzela sem ključke iz torbice. Vrečke, napolnjene z živili za cel mesec, sem preložila v eno roko, da bi laže odklenila nič kaj privlačna vrata. Opazila sem, da so spet vsa prašna, čeprav sem jih prejšnji teden dodobra obdelala s čistili. Šment, še ključki so mi padli na tla. Čeprav se mi upira, pač tvegam napad bacilov, ko jih poberem. Stanovanje je prazno in kar prijetno diši. Tale novi osvežilec zraka s privonjem limone pa res ni od čebel, razmišljam med umivanjem rok. Najraje bi se šla stuširat, ker kar čutim umazanijo na sebi. Po dopoldnevu, nabitem z debatiranjem s kolegi in poskušanjem ujeti bistvo raztresenih profesorjev, si z lahkoto predstavljam, koliko nečistih mikroskopičev skače po meni. Baje ima en sam človek več organizmov v sebi, kot je na svetu ljudi. Oh, ko bi bili saj vsi neškodljivi! V lonec sem vrgla špagete in hopsnila pod tuš. Čeprav vem, da izločki lojnic in znojnic kožo pokisirajo na pH 3-5, kar odvrča večino bakterij, so mi curki vode prijali. Gledala sem neki dokumentarec na Discoveryju. Ogabno, česa vsega se dotikamo! Taka antilogičnost, da je tipkovnica bolj nabaciljena kot WC školjka in kuhinjsko korito ...

»A eksperimentiraš s špageti? So že skoraj razkuhani ...« vdre v kopalnico moj fant Tilen in me že poskuša božati.

»A si ugasnil plin? Moram narediti še solato,« ga nežno odrinem in se zavijem v svežo brisačo.

»Če hočeš, lahko še ti skočiš pod tuš,« še malo globlje zajezičkam vanj, upajoč, da prej ni jedel kakšnega kebaba. Ve, da sem malo alergična na to.

»Bom. Da boš ti zadovoljna.«

Pojedla sva vlečujoče se testenine.

»Srček, kečap imaš na bradici,« opozorim in že nič kaj romantično sčistim rdečo packo.

»Zakaj se toliko ubadaš s temi nevidnimi mikrobi? Pa veš, da jim moja bakterijska flora zapira vstop vame ...«

»Veš, kaj stakneš, pa se sploh ne zavedaš! Bakterije, virusi, glive, zajedavci, en dva štiri dobiš pljučnico, angino, salmonelo ...«

»... Ja, seveda, pretiravalka moja! Pa saj zato ima vsak človek imunski sistem pa s tem makrofage pa limfocite, če pa to ne pomaga, vzameš pa antibiotike,« me skuša pomirjati med glajenjem las.

»Obvladaš. Skoraj. Si se šel izobraževati ali kaj?« vprašam in ga močno cmoknem.

V molčečnosti sva se potapljala v oči drug drugega, kakšne tri centimetre narazen.

»Ni to smešno?« vpraša.

»Kaj?«

»Da dva golobčka globoko, široko in visoko razglabljata o bacilih?«

»Ja. Verjetno res. Ampak, vseeno ... Vse je v higieni, ne preveč vlage ali premalo kisika, tudi vročina ...«

»... toda Pasteur je rekel, da same bakterije, virusi in ti ostali navidezni sovražniki niso krivi za nastanek bolezni. Tik pred smrtjo. Res.«

Samo gledala sem ga, kako prepričljivo razlaga.

»Malo sem deskal po netu. Ustrašila si me zadnjič, ko si mi vzela pico in rekla, da jo je pretipalo preveč mastnih rok, potem pa imela še vojaško stanovanjsko čiščilo.«

Hotela sem nekako upravičiti svoje ravnanje, a ...

»Rada imam, da je čisto. Mora biti. Šele tako lahko zares zadiham,« razkrijem in se zavem, da sem že čisto splezala nanj.

»Samo, da ne boš enkrat rekla, naj se vržem v smeti, ker sem cel bacilast,« me sladko polži po nosu.

»Tebi? Ne, ti si tak privlačen mikrobček, da bi te kar pojedla in bi se pridružil mlečnokislinskim bakterijam in delal zame vitamin B12 v črevesju,« filozofiram, medtem, ko vračam lizljajčke na nos, vrat in ušesa. Ugaja mu in prstno se sprehaja pod mojo majico.

»Kruh ješ?«

»Ja.«

»Kislo mleko?«

»Ja.«

»Kislo repo?«

»Na-a,« odgovarjam, čeprav ne vem, kam to vodi in se s tem niti ne obremenjujem, samo stiskam se ob njegovo dišečo bradico.

»Kislo zelje?«

»Ja. Če je treba.«

»No. Vina se tudi ekstra ne braniš. To vse ti majhni človekovi pomočniki pomagajo proizvesti in pokisat. Fermentirat,« doda, kot strešico na s pa mi sleče majico.

»Ja, ampak to je drugače. Če pa pride bakterija Shigella in se prilepi na tvoje tkivne celice,« zapametujem in ga močno stisnem nase, »bo prodrla vate in se boš podriskal ...«

»Ti si nora!« se smeji in me vleče na foteljček.

»Toliko nora, da bi ustanovila protimikrobno organizacijo in me rešila, še preden bi razpadel kot Titanik,« me podre na črn, pred nekaj dnevi posesan fotelj. Padla sem na mehko kot Titanik v Atlantik, Tilen pa name.

»Zate bi predsedniku ob pol dveh ponoči šla ukrast nogavice,« zaromantičarim.
»Neee! Veš, koliko umazancev je na tisti nogavici!« me draži.

»Ti se kar norčuj. Jaz ti pa take komplimente delim ...« se naredim atomček užaljeno in za kazen sunkovito zrolam majico z njegovih prsi.

»Ooo, takoj se ti oddolžim,« me začne poljubljati.

»Ampak, bral sem po netu, ene bakterije prav rabimo, da krepijo odpornost. Obsesije s čistočo niso zdrave ...«

»Aja?« se ustavim z božanjem za trenutek.

»Misliš, da sem bolna?«

»Ja, totalno. Ne, samo malo preveč trčena na čistost. Preveč tip-top mora biti. Saj so tudi Cameron Diaz, Beckham pa še gospod žarnica Tesla neki utrgani obsedenci.«

»Aja?« vprašam in se začudim nad situacijo, saj sva za 75 odstotkov upočasnila ritem.

»Kaj me brigajo zdaj mikrobi!« zažvrgolim zapeljivo in poženem motor. Obrnem ga podse in si ga prisvojim. Pomirjena in razgreta si upam, ker vem, da se je prej stuširal. Hitrost me ni več motila, saj sva se že vozila po avtocesti

...

Po poležanem, prijetno pomečkanem delcu popoldneva so me v kuhinji počakali gostje.

»Ne bi vam bilo treba priti,« rečem, bolj sama sebi kot pa njim. Tilen je tako ali netako še spal. Spravila sem se na delo; odgnati preljube številčne goste, ki so se razlegli po mizi, krožnikih in po packah kratkih špagetov, ki so se sončili v kečapu – bakterije. In ko sem drgnila delce zasušene hrane s krožnika, sem si obljubila, da ostanke kosila ne bom več pustila v nemilosti razmnožujočih se

nezaželencev. Tilna imam rada, ampak morala sem še enkrat skočiti pod tuš. Opazila sem, da je ogledalo zapacano. Med čiščenjem se mi je straniščna školjka zdela potrebna osvežitve. In že prej sem omenila, da so vhodna vrata malo prašna. Ko sem že ravno v tem, bi se lahko lotila še tal. Pa tudi police se ravno ne svetijo. Ko sem odstranjevala packo z ene redkih slik, ki so v stanovanju, me je zalotil Tilen.

»Se mi samo zdi, ali se mikrobi nikoli ne ustavijo?«